

Izidor Gašperlin

»Pomen enakopravnega starševstva za zdrav razvoj otroka«

Težave sodobnih družin in preko njih tudi težave sodobne družbe so v veliki meri povezane z odsotnostjo oziroma pasivnostjo očetov. Zato se vsi, ki se ukvarjamo z izboljšanjem razmer in odnosov v družini, izrazito posvečamo vključevanju in usposabljanju moških, da bi se bolj zavedali svoje vloge v družini in jo tudi bolje izvajali. Morebitna ločitev staršev/zakoncev tega ne spremeni. Nasprotno! Po razvezi je še toliko bolj pomembno, da je oče aktivno povezan s svojimi otroki. Razveza je za otroke šok, zaradi katerega so še bolj ranljivi, zato še bolj potrebujejo ustrezen odnos obeh staršev.

Otrok ne rabi moža in žene – potrebuje očeta in mater. Zato ločitev sama po sebi, naj bo še tako neprijetna za vse, ne nosi nujno hujših posledic za otroke. Ti se hitro prilagodijo na nove razmere, če starša ohranita zdrav odnos in še naprej delujeta v korist otrok. Tudi raziskave kažejo, da ni toliko pomembna količina časa, ki jo oče prebije z otroki, kot kvaliteta tega časa. Seveda pa te ne more, če oče nima možnosti, da zadosti časa prebije z otroki.

Kljub vedno večji enakopravnosti med spoloma, ko se meje med njima precej brišejo, so v naše možgane zapisani večstotisočletni vzorci delovanja. V njih oče in mati nimata enake vloge. Če poenostavimo, se od mater bolj pričakuje razumevanje, sočustvovanje, intuitivni stik z otrokom. Oče pa je »zadolžen«, da otrokom postavlja meje, jih potrjuje in jim daje temeljno samozavest, ki bo na koncu otroku omogočila, da samostojno in odločno zakoraka v svet in si ustvari svoje življenje.

Zato je izjemnega pomena, da se tudi po razvezi očetu omogoči čim več stika z otroci, saj edino tako lahko opravi svoj del nalog, ki so ključne za zdrav razvoj otroka. Če mati skuša nadomestiti očeta, s tem otrok ne dobi nič več očeta, samo še mamo začne izgubljati.